

NNEDI OKORAFOR

AKATA SAVAŐI

NSIBIDI YAZITLARI 2. KİTAP

Çeviren

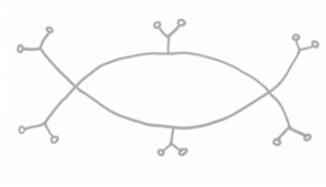
Pırlı Onukar

NSİBİDİ DİLİNDE
“HEPSİ BENİM”

Boğazımda durmaksızın nefes alıp veren hikâyelere adanmıştır.

Sizi görüyorum.

NSİBİDİ DİLİNDE
“AŞK”

ONYE NA-AGU EDEMEDE A MURU AKO

Ey Okur, Aman Dikkat Eyle

Leopar Kapısı'nın Obi Kütüphanesi Topluluğu'nun Sorumluluk Daire Başkanlığı'ndan selamlar. Biz yapacak çok daha önemli işleri olan meşgul bir kurumuz. Ancak, size bu kısa bilgilendirme metnini yazmak üzere görevlendirildik. Bu kitabı okumaya başlamadan evvel neyin içine girdiğinizi anlamanız son derece önemli. Eğer zaten anlıyorsanız, bu uyarı metnini atlayarak doğrudan Sunny'nin hikâyesinin devamına, 1. Bölüm'e başlayabilirsiniz.

Tamam öyleyse, hadi başlayalım.

Ey okur aman dikkat eyle çünkü bu kitapta juju vardır.

“Juju”, Batı Afrikalıların büyü, manipüle edilebilir mistisizm ve çekici cazibeler için kullandığımız bir terimdir. Yabani, canlı ve gizemlidir; size karşı da boş değildir. Juju her zaman tanımlardan kaçar. Elbette doğa ve ruhun en derin rezervlerinden fıskıran tüm anlaşılmaz ve muzip güçleri de kapsar. Hâkimiyet kurulabilir ama mutlak hâkimiyet asla mümkün değildir. Eğer zamansız bir ölümün peşinde değilsen, sakın jujuyu hafife alma.

Juju bu sayfaların arasında kum fırtınasına tutulmuş toz taneleri gibi taklalar atar. Korktuysan, bu bizi ilgilendirmez. Bu kitabın sana iyi şans getireceğine inandıysan, bu da bizi ilgilendirmez. Kendini yabancı hissediyorsan, bu da bizi ilgilendirmez. Bizi ilgilendiren tek şey bu uyarıyı okumuş ve dolayısıyla uya-

rılmış olman. Bu sayede eğer bu hikâyeden keyif alırsan, kendin dışında suçlayacak başka kimsen olmaz.

Şimdi, kızımız Sunny Nwazue güneydoğu Nijerya'da (İgbo bölgesi olarak da bilinir) gelişmekte olan Aba şehrinin pek de uzağında olmayan bir köyde yaşar. Sunny şimdilerde on üç buçuk yaşında, İgbo etnik grubuna ait ve "Naijamerikalı" ("Nijeryalı Amerikalı"dır – yani, sanki internete sormayacakmışın gibi açıklamamız gerekirse, Amerika'da Nijeryalı ebeveynlerin dünyaya getirdiği kişilere denir). İki abisi, Chukwu ve Ugonna, Nijerya'da doğmuştur. Sunny ise New York şehrinde. Sunny ve ailesi, o dokuz yaşına geldiğinde Nijerya'ya taşınana kadar orada yaşamışlardı. Bu da Sunny'nin Amerikan aksanıyla İgboca konuştuğu ve "futbol" yerine "soccer" sözcüğünü kullandığı anlamına geliyor. Zaman zaman sınıf arkadaşlarının onu sinir etmek istediklerinde ona "akata" dedikleri anlamına da geliyor.

"Akata," biz bazı Nijeryalıların siyah Amerikalılara veya başka yerlerde doğmuş siyahlara hitap etmek, ama genellikle aşağılamak için kullandığımız bir terimdir. Kimileri bunun "yaban hayvanı" anlamına, kimileri "pamuk toplayıcı" anlamına geldiğini söyler, bazılarına göreyse "vahşi hayvan" veya "tilki" anlamına gelmektedir – fikir birliğine varılamamıştır. Anlamı ne olursa olsun, kibar bir sözcük değildir. Nijeryalıların herhangi bir sebeple *akata* dediği ve bu sözcüğe maruz kalmış birisine soracak olursanız, hiç kimsenin bu terime maruz kalmaktan hoşlanmadığına tanık olabilirsiniz.

Aa, bu arada Sunny'nin aynı zamanda albino (ciltte, saçlarda ve/veya gözlerdeki melanin pigmentinin oluşumunu kısıtlayan kalıtsal bir genetik durum) olduğunu söylemeliyiz, gerçi bu bilgiyi nereye koyacağımızı biz de bilemiyoruz.

Ey okur, bilmelisin ki Sunny Nwazue bir buçuk sene önce kendi gerçek benliğinin farkına vardı ve yerel Leopar topluluğuna resmen katıldı. Konuya açıklık getirmek adına Isong Abong Effiong Isong'un *Özgür Bireylere Hızlı Bilgiler* adlı temel kitabından bir alıntı verelim:

Leopar Kişileri dünyada pek çok farklı isimle bilinir. Batı Afrika tabiriyle “Leopar Kişi,” Efikçe “leopar” anlamına gelen “ekpe” sözcüğünden türetilmiştir. Hakiki mistik yetilere sahip herkes Leopar Kişisi’dir.

Biz Leopar kişileri türlü dillerde farklı isimlerle anılırız. Leopar Kişisi olmanın temel özelliklerinden biri senin en büyük doğal “gediklerinden” birinin veya farklılığının Leopar gücünü açacak bir anahtar olmasıdır. Sunny için bu albinoluğu oldu. Bunun ne anlama geldiğini yavaş yavaş öğreniyor. Leopar Kişisi olmak aynı zamanda da bir ruh suretiniz olması anlamına gelir; bu sizin en gerçek suretiniz, daima sahip olacağınız kimliğinizdir. Ruh suretinizi başkalarına göstermek, toplum içinde cıvılcıplak gezinmeye benzer. Sunny, ruh suretinin (ismi Anyanwu olan) varlığına, mahremiyetine ve gücüne de yavaş yavaş alışıyor.

Geçen yıl Sunny, Leopar ruhunun bir nesli es geçerek ortaya çıkabilen türde bir özgür birey olduğunu keşfetti. Özgür bireylerin, onlara kim olduklarını doğumdan itibaren öğretebilecek Leopar ebeveynleri yoktur. Özgür bireyler Leopar Toplumu’na dair hiçbir şey bilmezler – ne diğer Leopar kişilerin ne de jujular ve mistik dünyanın ya da Leopar Kapısı gibi mistik yerlerin varlığının farkındadırlar. Onlar Leoparlıklarının yeni farkına varmışlardır ve yalnızca eski dünyalarının kaosa dönüştüğünü anlarlar.

Sunny, Leoparlığını on iki yaşındayken öğrendi. Gizemli anneanesi onun ailesindeki Leopar Kişisi’ydi ve eğer rehberlik ettiği bir öğrencisi anneanesini katletmemiş olsaydı, Sunny’yi en baştan bu topluma anneanesi dâhil etmiş olacaktı.

Unutmayın ki Sunny’nin şu anki dünyası mistik kişiler ve yalnızca Leopar Kişileri’nin görebildiği maskeruhlar, *tungwalar*, yaban ruhları, hayalet çekirgeler ve türlü türlü varlıkla doludur. Bu özellikle de yerel Leopar topluluğunun kurtarılmış bölgesi olan ve öncellerinin büyü yoluyla yarattığı, sinsi ve kindar bir su yaratığının yaşadığı bir nehre çevrili izole bir bölge olan Leopar Kapısı’nda geçerlidir. Buraya giriş, nehrin üstünden geçen ve eski bir telefon direği kadar dar bir köprüyle sağlanır.

Unutma ki bu kitabın değerini bilebilmek için bir maskeruhun ne olup ne olmadığını iyi anlamalısın. Maskeruhlar süslü maskeler takan ve rafya, kumaş, boncuk ve benzeri Őeylerden yapılma kostümler giyinmiş adamlar değildir. Isong Abong Effiong Isong'un *zgr Bireylere Hızlı Bilgiler* kitabından onlara dair bir alıntı verelim:

Hayaletler, cadılar, Őeytanlar, biçim-değiştirenler ve maskeruhlar, hepsi gerçek. Maskeruhlar tehlike arz eder. ldrebilir, ruhunu alabilir, zihnini ele geçirebilir, geçmişini elinden alabilir, geleceğini yeniden yazabilir hatta dünyanın sonunu bile getirebilirler. Özgür birey olarak senin bu Şeylerle hiç için olmamalı, yoksa sonun mutlak ölümdür. Eğer azıcık aklın varsa gerçek maskeruhları, jujuyu nasıl kullanması gerektiğini bilenlere bırakmalısın.

Maskeruhlar binbir boyutta gelirler; bir ev kadar da eşek arısı kadar da olabilirler. Görünmez de olabilirler. Bir güve yığınının üstüne örtülmüş tozlu bir örtü de olabilir, kuru otlardan yapılma bir tümsek görünümünde de olabilir, kendi etrafında dönen bir gölge de olabilir, tahtadan yapılma bir sürü başı da olabilir. Biriyle karşılaşıp da ne olduğunu anlayana kadar asla bilemezsin.

Ama unutma ki az evvel alıntıladığımız kitabın yazarı Isong Abong Effiong Isong ergenliğinde (iek maskeruhu) Mmuo Ifuru'yu taciz etmiş, bahçesine olması gerekenden daha fazla kez girmiştir. Bu maskeruh da hıncını Isong'un hayatını üç yıl boyunca cehenneme çevirerek almıştır; nitekim Isong'un maskeruhlara karşı önyargılı tavrı da kitapta açıkça görülebilir. Her maskeruh sinirli, kötücül, Őeytani veya tehlikeli değildir. Pek çoğu oldukça nazik ve güzeldir; kimileri ne iyi ne kötüdür ve yaşayan varlıklarla hiçbir Şekilde hemhl olmak istemezler.

Bilmelisin ki Sunny geçen sene satın aldığı Nsibidi kitabını okumayı öğrendikçe daha fazlasını görmeye başlayacaktır. Nsi-

bidî güneybatı Nijerya'ya özgü büyümlü bir alfabedir. Nsibidi'yi derinlemesine okumaya kalkışan bir kimse özenli ve becerikli olmalıdır; baştansavma okumalar ölüme yol açabilir. Siz de Sunny hakkında okudukça kendi dünyanızın dönüşmeye, genişlemeye, berraklaşmaya veya canlılaşmaya başladığını görebilirsiniz. Her gece yatağınızın altını kontrol etmenize elbette gerek yok ama yatak odanızdaki tüm kitapların gerçek anlamıyla kitap olduğundan emin olmak isteyebilirsiniz.

Dikkatli olun çünkü bu genç kız Sunny'nin arkadaşları da juju yapabiliyorlar. Üstelik dördü bir araya geldiklerinde dünyayı kurtarma veya yok etme gücüne sahip oluyorlar. Chichi, anne tarafından soylu ve ortalarda görünmeyen babası da meşhur bir highlife ve afrobeat müzisyeni olmasına karşın koca modern binaların arasında ufak bir kulübede annesiyle yaşayan kızdır. Chichi, Sunny'den daha küçük veya daha büyük olabilir, kimbilir, zaten bundan kime ne? Chichi görünüşte ufak olabilir ama çenesi ve istenciyle en dilbaz satıcı kadınlara taş çıkartır. Chichi'nin görsel hafızası ve yerinde duramayışı onun kişisel yetisinin anah-tarlarıdır.

Neredeyse on beş yaşında olan Orlu, kader ağlarını örünceye dek Sunny'nin konuşmadığı yan komşusudur. Orlu sakin huylu ve dengelidir, tam da Sunny'nin bir oğlunda sevdiği özellikleri taşır. Disleksisi ona karşılaştığı jujuları bozabilme yetisi vermiştir. Etrafta sıkıntılı bir büyü olup olmadığını anlamanın en iyi yolu Orlu'nun ellerine bakmaktır.

On beş yaşındaki Sasha, Afrikalı Amerika'dan, tam konumu vermek gerekirse Chicago'nun Güney tarafındandır. Ebeveynleri onu Naija'ya ("Nijerya" için kullanılan amiyane bir tabirdir) otoriteyle, özellikle de polis biçimine bürünmüş otorite figürleriyle sorun yaşadığı için göndermiştir. O da Chichi gibidir: Hızlıdır, aşırı zekidir ve hafızası bir bilgisayar gibi güçlüdür. Koyun dünyasında (büyümlü olmayan dünya) sorunlu bir çocuktur ama Leopar dünyasında pek maharetlidir.

Leopar toplumuna katılmalarının üstünden henüz fazla za-

man geçmemişken Sunny, Orlu, Chichi ve Sasha en güçlü, en çirkin ve en kötü kalpli maskeruhu sıradan dünyaya getirmeye niyet etmiş fena bir seri katil olan Kara Şapkalı Otokoto'yla yüzleşmek zorunda kalmışlardır. Halen hayatta olduklarına göre bu karşılaşmanın pek de fena geçmediğini varsaymakta haklısınız. Son olarak, Obi Kütüphanesi'nin (Leopar topluluğunun merkez noktası) baş kütüphanecisi Şeker Köpüğü, Sunny'yi mutlu edecek olan haberi vermiş ve onun ustası olmayı nihayet kabul etmiştir.

Bu kitap hiçbir iddiada bulunmamakta, yalnızca Sunny Nwazue isimli bu özgür birey kızın sonraki maceralarını anlatmayı amaçlamaktadır.

En İçten Dileklerimizle,
Leopar Kapısı Obi Kütüphanesi Topluluğu'nun
Sorumluluk Daire Başkanlığı

1

Lekeli Biberler

Buraya gece vakti gelmek kesinlikle aptallıktı, hele ki Sunny'nin son zamanlarda gördüğü rahatsız edici rüyalar düşünülürse. Sunny bu rüyaların pek de rüya olmadığından şüpheleniyordu. Ancak ustası Şeker Köpüğü ona meydan okumuş, Sunny de ustasını haksız çıkarmayı kafasına koymuştu.

Sunny ve Şeker Köpüğü yine şu hararetli tartışmalarından birine tutulmuşlardı; bu seferki çağdaş Amerikan kızları ve onların mutfaktaki beceriksizliği hakkındaydı. İki büküm yaşlı kadın Sunny'ye küçümsercesine bakarak kıkırdayıp, "O kadar Amerikalılaştımsın ki herhalde biber çorbası bile yapamıyorsundur," demişti.

Sunny gıcık olmuş ve hakarete uğramış hissederek, "Hayır, yapabilirim, ma,"* diye ısrar etmişti. Biber çorbası yapmak hiç de zor değildi.

"Aa, peki, ama sen bir Leopar Kişisi'sin, değil mi? Demek oluyor ki *senin* çorban *lekeli* biberlerle yapılmalı, Koyunların öğütüp kullandığı şu hafif şeylerle değil."

Sunny'nin *Özgür Bireylere Hızlı Bilgiler* kitabında lekeleli biber çorbası tarifi vardı ama dürüst olmak gerekirse Şeker Köpüğü'nün meydan okumasına kafa tutabilecek konumda değildi. Lekeli biber çorbası yaparken en ufak bir hata yaptığınızda

---

* *Ma*: Madam'ın kısaltması, Nijerya günlük kullanımında yaşça büyük kadınlara kullanılan bir hitap biçimi. -çn

(mesela deniz tuzu yerine sofraya tuzu kullanmak gibi), çorbanın zehirli olması veya patlaması gibi korkutucu sonuçları olabiliyordu. Bu Sunny'yi bir kere bile olsun denemekten alıkoymuştu.

Buna karşın çorbayla ilgili kabiliyetsizliğini itiraf etmeye de niyeti yoktu. Hele ki sırf kendini ona kanıtlayabilmek için, Leopar Toplumu'nun yüzyıllardır gördüğü en azılı suçluyu yenmek zorunda kaldığı Şeker Köpüğü'ne karşı. Sunny hepî topu Koyunların arasında yetişmiş bir Leopar Kişisi'ydi; yani özgür birey ve tonla şey hakkında tamamıyla cahildi. Buna rağmen içsel enerjisi, kendisini yaban dünyasında oldukça önemli biri olan Anyanwu'nun ruh suretinde gösteriyordu. Ama sonuçta ruhlar âleminde azılı olmanın ne anlamı vardı ki? Şimdi yalnızca Sunny Nwazue olarak buradaydı. Üstelik hâlâ Baş Kütüphaneci'ye ustalık edilmeye değer olduğunu kanıtlaması gerekiyordu.

Bu sebeple Sunny gece yarısını geçmiş olmasına karşın Obi Kütüphanesi sınırlarının dışına çıkıp toprak yolun aşağısında yetişen lekeli biberlerden üç tane toplayıp getireceğini söyledi. Şeker Köpüğü gözlerini devirmekle yetindi ve Sunny gelene dek tüm diğer malzemeleri ofisindeki masada hazır edeceğine söz verdi. Taze kesilmiş keçi eti de dâhil.

Sunny çantasını ve gözlüğünü yanına almadı. Özellikle gözlüğünü almadığı için çok mutluydu. Tüy gibi hafif yeşil plastikten yapılmış bu gözlüğe halen alışmamıştı. Geçtiğimiz yıl içinde Leopar Kişisi olmak cildinin ışığa karşı hassasiyetini yok etmiş olsa da gözlerine hiç etki etmemişti. Albino olan pek çok kişiye göre görme yetisi daha iyi olsa bile bu gözlerinin harika gördüğü anlamına gelmiyordu.

Geçen ayki göz kontrolü sonrası doktor, Sunny'nin elbet bir gün söyleyeceğini bildiği şeyi söylemişti: "Hadi sana gözlük ayarlayalım." Gözlüğün güneş ışığında kararan türden camları vardı ve Sunny bundan nefret ediyordu. Gözlerini acıtsa da gerçek gün ışığını görmeyi seviyordu. Hâl böyleyken, gözlerinin güneş ışınlarını filtreleme konusundaki beceriksizliği tüm dünyayı soluk görmesine ve hiçbir ayrıntıyı seçememesine sebep oluyordu. Si-

perliğinin gözlerini gölgede tutacağını umarak bir hafta boyunca beyzbol şapkası takmayı bile denemişti. Hiçbir işe yaramamıştı, bu yüzden mecburen gözlük takacaktı. Ama her fırsatta gözlüğünü çıkarmayı tercih ediyordu. Gecenin en sevdiği yanı da buydu.

Sunny, Obi Kütüphanesi'nden sert adımlarla çıkarak toprak yola vardığında, "Umarım günün bu saatinde keçı eti bulmakta zorlanır," diye homurdandı.

Daha bir dakika bile geçmemişken, bileğini bir sivrisineğin ısırdığını hissetti. "Yapma ama," diye söylendi. Daha hızlı yürümeye başladı. Gece tam da berbat ruh hâline mükemmel eşlik edecek şekilde sıcak ve boğucuydu. Yağmurlu mevsimdeydiler, yani bulutlar bir önceki gün bir saat boyunca yağmur vermişti. Toprak genişlemiş, ağaçlar ve bitkiler nefes alıyordu. Böcekler heyecanla vızıldıyor; Sunny de onlarla beslenen ufak yarasaların seslerini duyuyordu. Öbür tarafta Leopar Kapısı'nın girişı vardı, işlek duyuluyordu. Bu hem sessiz hem de gürültülü alışverişlerin yapıldığı saatti. Sunny bulunduğu yerden bile, şans büyülerinin yetersizlikleri ve aşırı pahalılığını tartışan iki İgbo adam da dâhil olmak üzere nispeten daha gürültülü olanları seçebiliyordu.

Sunny adımlarını hızlandırdı. Lekeli biberlerin yetiştiği tarlaya ne kadar çabuk giderse Obi Kütüphanesi'ne de o kadar çabuk geri dönüp Şeker Köpüğü'ne Nijerya'nın Leopar kişilerinin en yaygın yemeklerinden biri olan lekeli biber çorbasını yapmayı nasıl da bilmediğini kanıtlama şansı olurdu.

Sunny iç geçirdi. Daha önce Chichi'yle bu tarlaya lekeli biber toplamak için birkaç defa gelmişti. Buradaki biberler yabancı olarak yetişiyordu ve Leopar Kapısı'nın manav ve pazar yerlerinde satılanlar kadar yoğun değillerdi ama Sunny zaten tat duyusunu yitirmeye pek meraklı değildi, aman eksik olsun. Çorbayı yapan hep Chichi olmuştu ve o da çorbasını kararında bir acılıkta seviyordu. Ayrıca buradaki lekeli biberler bedavaydı ve ister gece ister gündüz toplayabiliyordunuz.

Yılın, biberlerin iyice tombullaştığı zamanındaydılar, en azından Orlu ve Chichi böyle söylemişti. Sunny Leopar Kapısı'nın

varlığını henüz bir buçuk yıl önce öğrenmişti. Bu da juju tozu yapmak için kullanılan çiçek tarlalarının yanında yetişen yabancı lekelik biberlerin yıllık döngülerini bilmesine yetecek bir süre değildi. Chichi ve Orlu, Leopar Kapısı'na kendileri bildiklerinden beridir geliyorlardı. Dolayısıyla Sunny onların söylediğine inanabiliyordu. Biberler sıcak ve güneşi seviyorlardı ve yakın zamandaki yağmurları saymazsak sıcak ve güneşin ikisinden de bol bol alabilmiş olmalıydılar.

Tarlaya ulaştığında iki güzel kırmızı biber koparıp ısıya dayanıklı sepetine koydu. Lekeli biberlerin yetiştiği ufak tarla küçük bir galaksi gibi ışıl ışıl parlıyordu. Ateş böceklerinin ara sıra görünen sarımsı yeşil ışıkları da gezinen bir uzay mekiği gibiydi. Işıldayan biberlerin ötesinde, toplanıp kurutulduktan sonra toz hâline getirilerek çeşit çeşit juju tozuna dönüşecek olan ortaları beyaz, mor çiçeklerle dolu bir tarla vardı. Sunny tarlanın gece görüntüsünü hayranlıkla seyretti.

Algıları açtı; birkaç metre uzaktaki kimi çiçeklerin üzerinde aylakça salınan bir *tungwa* bile fark etmişti. Bir basket topu kadar iri ve yuvarlak şeyin ince kahverengi derisi bir çiçeğin üstüne hafifçe sürttü. Sunny onun hafif bir pıt sesiyle patlayarak biber bitkilerinin üstüne siyah saç öbekleri, beyaz dişler ve kemikler saçtığını görünce, “Şapşal şey,” diye homurdandı. Toplamak istediği üçüncü biberi seçebilmek için eğildi. İki dakika sonra başını kaldırdı. Gözlerini kırpıştırarak kalakaldı.

“Bu... da... nesi?” diye fısıldadı.

Lekeli biberlerle dolu sepetini sıkıca kavradı. İçinde az sonra tüm duyularına ihtiyacı olacağına dair bir his uyanmıştı. Kafa karışıklığının... ve korkunun yoğunluğundan başı dönüyordu.

“Rüya mı görüyorum?”

Mor çiçeklerin yerinde şimdi bir göl vardı. Suyu dingindi, parlak yarım ayı bir ayna gibi yansıtıyordu. Biberler halüsinasyonlara neden olan bir koku falan mı yayıyordu yoksa? Böyle olsa şaşırmayacaktı. Fazlasıyla uygun olduklarında hafifçe du-manları tütüyor hatta bazen cızırdıyorlardı. Ama göl, Sunny'nin

sadece gördüğü bir şey değildi, kokusunu da alıyordu – ormanı, biraz deniz kokusuyla karışık, ıslak. Viraklayan kurbağaları bile duyabiliyordu.

Sunny gerisingeri Obi Kütüphanesi'ne kaçmayı düşündü. *En iyisi hiçbir şey görmemiş gibi yapmak*, diye uyardı kafasındaki bir ses. *Geri dön!* Leopar Kapısı'nda ne olduğu tam anlayamayan bir tuhaflıkla karşılaşan bir çocuksanız yapılacak en doğru şey bazen görmemiş gibi yapıp uzaklaşmaktır.

Ayrıca ebeveynlerini de düşünmesi gerekiyordu. Bir cumartesi gece geç vakitte Leopar Kapısı'ndaydı, burası ebeveynleri gibi Leopar olmayan insanların bilmek bir yana, adım bile atmasına izin verilmeyen bir yerdi. Sunny'nin ebeveynlerinin Leoparlarla ilgili hiçbir şeyden haberleri olamazdı. Tek bildikleri Sunny'nin evde olmadığı ve bunun Sunny'nin annesinin annesinin de sağken yaptığına benzer bir şeyle alakalı olduğuydu.

Sunny'nin annesi meraklanmaktan ölmüş olmalıydı, buna karşın eve döndüğünde Sunny'ye tek kelime etmeyecekti. Babası öfkeyle kapıyı açacak ve o da hiçbir söz söylemeden nihayet uykuya dabileceği odasına gidecekti. Kendisiyle ebeveynleri arasındaki gerginliğe aldırılmaksızın, Sunny güvenli ve akliselim olacağına dair onlarla kafasında sessiz bir anlaşma yapmıştı.

Ama Sunny son zamanlarda çok çılgın rüyalar görüyordu. Eğer bu rüyaları uyanık ve ayaktaiken görmeye başlarsa, bambaşka bir bela var demektir. Bunun onlardan olmadığına emin olmak için ev anahtarını çıkardı ve anahtarlığındaki küçük el fenerini yaktı. Sonra ne lekeli biberler ne de mor çiçekler olan nemli ve kalın yapraklı yeşil bitkileri ittirerek daha iyi görebilmek için gölün kıyısına kadar yürüdü. Gölün sünger gibi balçıkımsı kıyısına ulaşana kadar zemin kupkuruydu.

Yerden küçük bir taş alıp fırlattı. *Şlop*. Su derin görünüyordu. En az iki, iki buçuk metre olmalıydı. Fenerinin cılız ışığını gölün üstünde gezdirdiği sırada bir dokunacın sudan fırlayıp bacağına dolanmaya çalıştığını gördü. Dokunaç, Sunny'yi ıskalayıp uzunca bitki saplarının bazılarını yakalayarak kendine çekti. Sunny

bir çığlık atıp yalpalayarak sudan uzaklaştı. Vıcık vıcık koca dokunaçlardan bir sürüsü sudan dışarı fırladı.

Sunny arkasına dönüp uzaklaşmaya başladı; henüz yedi adım atmayı başarmışken bir sarmaşığa takılarak gölün birkaç metre yakınındaki çiçeklerin üstüne düştü. Başını çevirdi ve suyun içindeki her neyse ondan yeterince uzaklaşmış olduğunu fark edip rahatladı. Dehşetle ürperdi, apar topar ayağa kalktı. İnanamıyordu. Ama inanmaması olanların daha az gerçek olduğu anlamına gelmiyordu. Göl şimdi altmış santim kadar yakınına gelmiş, göl suları her saniye daha da yaklaşıyordu. Okyanus dalgaları gibi hızlı hareket ediyor, toprak, çiçekler ve diğer her şeyi sessizce yutuyordu.

Sunny geri ekilemeden dokunaçlar sağ ayak bileğine dolanmaya başlamıştı. Ayağını çekmeye çalıştığında önce iki, sonra üç başka dokunaç da sol bileğinden, göğsünden ve baldırından yakaladılar. Dokunaçlar onu suyun içine sürüklerken çim ve toprak Sunny'nin pantolonu ve tişörtüne, en sonunda da sırtına sürdü. Sunny hiçbir zaman iyi bir yüzücü olmamıştı. Küçük bir çocuk için yüzmek gündüzleri, güneşin altında yapılan bir şey olduğu için Sunny bundan hep kaçınmıştı. Şimdiyse gece vaktiydi ama keşke şimdi de kaçınabilseydi.

Çırpındı, debelendi ve korkusuyla mücadele etmeye çalıştı; telaşlanması hiçbir işe yaramayacaktı. Bu Şeker Köpüğü'nün ona ustalık etmeye başladığında ilk öğrettiği şeydi. Şeker Köpüğü. Sunny'nin nerede olduğunu merak etmiş olmalıydı. Sunny artık neredeyse suyun içindeydi.

Birdenbire dokunaçlardan biri Sunny'yi bıraktı. Sonra bir başkası. Ve biri daha. Sunny artık... serbestti. Sürünerek sudan kaçtığı sırada çamurun, ıslak yaprakların ve çiçeklerin altında ezildiğini hissetti. Bir anlığına iki çift gözden görür gibi oldu; hem ruh suretinin hem ölümlü suretinin gözlerinden. Bu gözler sayesinde aynı anda hem suyu hem de başka bir yeri görüyordu. Bu çift-görü midesini bulandırdı. Karnını tutarak gözlerini kırptırdı. "Neyse, iyiyim, iyiyim," diye fısıldadı.

Gözlerini yeniden açtığında ay ışığında gölün yüzeyinde hafifçe sallanan uzun, upuzun ve kalın rastaları olan siyah tenli bir kadın vardı. Kadın gırtlaktan bir kahkaha atıp suyun derinlerine daldı. İçinden, *Yüzgeci var*, diye geçirdi Sunny. Kıkırdadı. “Göl canavarları gerçek, Mami Wata da gerçek.” Bir anlığına dirseklerine yaslandı, gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Bu göl yaratığını Orlu biliyor olmalıydı; hatta büyük olasılıkla bilimsel isimden çiftleşme döngülerine kadar her şeyi biliyordu. Sunny biraz daha kıkırdadı. Sonra hemen arkasından bir şapırtı duyunca dondu kaldı ve altındaki zemin giderek nemlenmeye başladı. Sunny cesaret edip arkasına baktı.

Suyun içinde tüm gölü kaplayan bir dokunaç öbeği görünüyordu. Sonra yuvarlak, ıslak bir baş göründü. Ahtapot! Dev bir ahtapot. Önce başını arkaya yaslayarak bir araba büyüklüğündeki gagasını gösterdi. Canavar sonra gürültüyle gagasını açıp kapadı ve hiçbir gürlemeyle boy ölçüşemeyecek kadar ürkünç bir küt sesi çıkardı.

Kadın sırtı Sunny’ye dönük hâlde Sunny’yle canavarın arasında sallanmaya devam ediyordu. Canavar durdu ama Sunny gözünün hâlâ onun üstünde olduğunu sezebiliyordu. Sunny sıçradı, arkasına dönüp koşmaya başladı. Kanat çırpma sesleri duydu ve tam başını kaldırdığı anda kanatlı karanlık bir varlığın tepeden hızla uçtuğunu gördü. Nefesini verirken, “Ne?” dedi, “O, şey mi...” Ama kalan gücünü koşturmak için saklaması gerekiyordu. Toprak yola ulaştı ve arkasına ya da yukarıya bakmadan koşmayı sürdürdü.

Biber çorbası yaşam iksiri gibi kokuyordu. Yoğun. Lekeli biberler ve keçi etiyle yapılmıştı. İçinde balık da vardı. Uskumru muydu? Oda ılıktı. Sunny hayattaydı. Yağmurun şıptırması pencerenin dışından duyuluyordu. Onu uyandıran da bu ses oldu. Gözlerini açtığında duvardaki yüzlerce tören maskesiyle karşılaştı – kimileri gülümsüyor, kimileri hırlıyor, kimileri dik dik bakıyordu. Kocaman gözler, pörtlek gözler, kısık gözler. Türlü renk, şekil

ve tavırda tanrılar ve ruhlar. Şeker Köpüğü ona çenesini kapalı tutup on dakika sakince oturmasını söylemişti. Şeker Köpüğü “bir şeyler almak için” ofisten çıktığı sırada Sunny uyuyakalmış olmalıydı.

Şimdi yaşlı kadın elinde Sunny'nin içinde biber çorbası olduğunu tahmin ettiği bir kâseyle yanına çömelmiş duruyordu. Eğri omurgası diz çökmesini zorlaştırdığı için öne doğru kambur oturuyordu. Şeker Köpüğü, “Senin biberleri alman bu kadar uzun sürünce gidip benim almam gerekti,” dedi. Yavaşça kalktı; memnun görünüyordu. “Gece pazarına giderken Miknikstic’le buluştum.”

“O... o burada mıydı?” *Demek uçuşunu gördüğüm oydu*, diye düşündü Sunny.

“Düzgün otur,” dedi Şeker Köpüğü.

Sunny’ye çorba kâsesini uzattı. Sunny yemeye başladığında çorba vücudunu güzelce ısıttı. Yerde hasırın üstünde yatıyordu. Yere hızlıca göz attı; Şeker Köpüğü’nün ofisinde hep dolanan minik kırmızı örümceklerden olmadığından emin olmak istenmişti. Birkaç adım ötede bir tanesini görünce ürperdi. Ama yerinden kalkmadı. Şeker Köpüğü örümceklerin zehirli olduğunu ama Sunny’nin onları rahatsız etmediği sürece onların da onu rahatsız etmeyeceğini söylemişti. Üstelik kendilerine kaba davranılmasından da hiç hoşlanmazlardı; yani Sunny’nin onlardan hızlıca kaçma gibi bir hakkı yoktu.

“Bir göl vardı,” dedi Sunny, “lekeli biberlerin ve şu mor çiçeklerin yetiştiği yerde. Kulağa delice geldiğinin farkındayım ama...” Saçına dokunup kaşlarını çattı. Bu günlerde saçlarını orta uzunlukta bir Afro olarak kullanıyordu, Afrosunun içinde de bir şey vardı. Mantıksız düşünen zihni bunun dev bir kırmızı örümcek olduğunu söylediğinde tüm bedeni kaskatı kesildi.

Şeker Köpüğü eliyle geçiştirerek, “Bir şeyin yok,” dedi, “göl canavarıyla tanışmışsın – nehir canavarının kuzeni olur. Gerçi seni neden yemeye çalıştığını bilmiyorum.”

Sunny, bir yandan saçındakinin ne olduğunu, diğer yandan ne-

hir canavarının akrabalarının olduğu gerçeğini kavramaya çalıştığında beyni sulandı. “Nehir canavarının ailesi mi var?” diye sordu.

“Her şeyin bir ailesi yok mudur?”

Sunny suratını ovuşturdu. Nehir canavarı Leopar Kapısı'na giden dar köprü'nün altında yaşıyordu. Sunny'nin köprüyü ilk geçişinde canavar onu kandırarak öldürmeye çalışmıştı. Eğer Sasha, Sunny'yi kolyesinden yakalamamış olsaydı, canavar isteğini elde etmiş olacaktı. O şeyin bir ailesi olması ihtimaliyle Sunny'nin zihnini rahatlatmamıştı.

Şeker Köpüğü, “Seni ondan kurtaran da Ogbuide'ydi,” diye devam etti.

Sunny gözlerini kırpıştırarak baktı. “Mami Wata mı yani? Su ruhu?” diye sordu şakakları zonklayarak. Başına dokunmak için uzandı ama sonra ellerini indirdi. “Annem hep ondan bahsedirdi, küçükken onun tarafından kaçırılmaktan korkarmış.”

“Boş hikâyeler,” dedi Şeker Köpüğü, “Ogbuide'nin kimseyi kaçırarak hâli yok. Koyunlar herhangi bir şeyi anlamadıkları veya olayların gerçek hikâyelerini unuttukları zaman onun yerine korkuyu koyarlar. Neyse, daha çok yenisin. Çoğu Leopar Kişisi olmaması gereken bir yerde bitiveren bir göl gördüğünde oradan uzaklaşması gerektiğini bilir.”

Sunny kâsesini düşürmemek için kendini zor tutarak, “Başımın üstünde bir şey mi var?” diye fısıldadı. Bunun bir örümcek olup olmadığını sormak istemişti ama ustasını, neredeyse ölümden döndüğü için yeterince gıcık ettiğinden daha fazla sinirlendirmek istememişti.

“Bir tarak,” dedi Şeker Köpüğü.

Rahatlayan Sunny, uzanıp tarağı çıkardı. “Aaaaa,” diye hayranlıkla mırıldandı, “güzelmiş.” Tarak istiridye kabuğunun içine benziyor, mavi pembe rengârenk pırıldıyordu, bir yandan metal kadar da sert ve ağırdı. Bir açıklama bekleyerek Şeker Köpüğü'ne baktı.

“Seni kurtarmış,” dedi Şeker Köpüğü, “sonra da bir hediye vermiş.”

Sunny, bir örümceğin ağını kullandığına benzer şekilde dev bir gölü kullanarak gezinen bir ahtapot canavarın saldırısına uğramıştı. Ardından suyun meşhur tanrısı Ogbuide onu kurtarmıştı. *Sonra da*, müsabaka sırasında öldürülüp kurtarıcı meleğe dönüşen Zuma Güreş Şampiyonu Miknikstic'in tepesinden uçtuğunu görmüştü. Dili tutulmuştu.

“Tarağını iyi koru,” dedi Şeker Köpüğü, “bir de, senin yerinde olsam yakın zamanda saçımı kesmezdim. Ogbuide büyük olasılıkla o tarağı taşıyabilecek kadar saçının olmasını bekliyordur. Son olarak güzel ve parlak bir şey al ve gerçek bir göle, gölete veya sahile gidip onu suya at. Ogbuide onu yakalayacaktır.”

Sunny biber çorbasını bitirdi. *Sonra Şeker Köpüğü'nün* ona daha dikkatli bir Leopar kızı olması gerektiği konusunda verdiği yarım saatlik öğütlerini dinledi. Şeker Köpüğü, Sunny'ye bından dışarı kadar eşlik ettinde Sunny'ye yağmurdan korunması için bir buçuk yıl önce kullandığına çok benzer bir şemsiye verdi. “Köprüyü tek başına geçebileceğinden emin misin?”

Sunny dudağını ısırdı, duraksadı, sonra başıyla onayladı. “Süzülüp geçeceğim.” Süzülme derken ruhunun yabana (Leopar argosunda “ruhlar âlemi”) geçmesine izin verip fiziksel bedeninin görünmez olmasından bahsediyordu. Havayla bir anlaşma yapacak ve ardından hızlı bir esinti gibi süzülüp geçecekti.

İlk süzülmesini, Leopar Kapısı'na üçüncü gidişinde nehir canavarından kaçmak için bilinçsizce gerçekleştirmişti. Şeker Köpüğü'nün bunun devamında verdiği talimatlar sayesinde bu yetisini öyle güzel geliştirmişti ki, yanından geçtiği insanlar artık ılık bir rüzgâr bile hissetmiyorlardı. Tüm Leopar Kişileri juju tozlarının yardımıyla süzülebiliyordu ama Sunny'nin kalıtsal kabiliyeti onun toz kullanmadan süzülmesini sağlıyordu. Bunu yapmak aynı zamanda tehlikeli bir şekilde yabana adım atmak anlamına da geliyordu. Neyse ki, Sunny bunu sıklıkla yaptığı ve bundan çok da keyif aldığı için fazla endişelenmiyordu.

“Çatlak tren için paran var mı?”